

YOUCAT – katekizem za mlade

Kaj moramo narediti za edinost kristjanov?

V besedi in dejanju moramo poslušati Kristusa, saj je njegova izrecna volja, da bi »bili vsi eno« (Jn 17,21).

(KKC 802–822)

Vseeno, kako mladi ali stari smo kristjani – edinost kristjanov se tiče vseh. Edinost je bila ena najpomembnejših Jezusovih želja. K Očetu je molil: »Da bi bili vsi eno (...), da bo svet veroval, da si me ti poslal« (Jn 17,21). Razkoli so kot rane na Kristusovem telesu, bolijo in se gnojijo. Razkoli vodijo v sovraštvo in slabijo vero in verodostojnost kristjanov. Da bo škandal ločitve izginil s sveta, je potrebno spreobrnjenje vseh udeležencev, pa tudi poznanje lastnih verskih prepričanj in soočenj s prepričanji drugih, predvsem pa skupna molitev in skupno služenje kristjanov ljudem. Odgovorni v Cerkvi ne smejo dovoliti, da bi se teološki dialog prekinil.

Zakaj se poročila o Jezusu imenujejo 'evangelij', torej 'vesela novica'?

Brez evangelijev ne bi vedeli tegale: Bog nam ljudem iz svoje neskončne ljubezni pošilja svojega Sina, da bi kljub našim grehom našli pot nazaj v večno občestvo z Bogom.

(KKC 422–429)

Poročila o Jezusovem življenju, smrti in vstajenju so najboljša novica na svetu, saj potrjujejo, da je v Betlehemu rojeni Jud Jezus iz Nazareta učlovečeni »Sin živega Boga« (Mt 16,16). Oče ga je poslal, da »bi se vsi ljudje rešili in prišli do spoznanja resnice« (1 Tim 2,4).

DAJ NAM VESELJE V NOVEM LETU

Nebeški Oče, daj nam danes naše vsakdanje veselje.

Podari nam vsak dan nekaj tistega veselja, ki ga za noben denar ni mogoče kupiti.

Oče, hotel si, da je veselje nekaj več kot zgolj užitek in zadovoljstvo, ki naše čute zadovoljita le za nekaj trenutkov.

Veselje gre globlje, seže v našo notranjost in od tam izžareva vse dni, ne le kakšen hip.

Veselje je sreča nad dobrim, lepim, popolnim;

pomeni odkritje dobrega v stvareh, je dragoceno spoznanje, da ima naše bivanje smisel, da nam zastavlja pomembna vprašanja.

Veselje je tudi odkritje tvojih sledov na obrazu ljudi,

ki jih srečujemo med vrsticami časopisa, ki ga prebiramo, v prizadevanju vseh, ki gradijo nekaj novega.

Naše veselje je veselje v Bogu.

Brez tebe, Oče, bi ne bilo veselja,

če ne bi poslal Sina, bi ne bilo veselega oznanila.

Reši nas vseh tistih žalostnih prividov, ki nas v življenju begajo in tlačijo.

Kristjani bi vendar ne smeli biti zagrenjeni,

kljub vsem bridkostim in težavam tega sveta.

Kdo bi se danes sploh mogel veseliti, če ne prav mi, ki trdno verujemo,

da si ti, o Bog, naš vsemogočni, vsevedni, predvsem pa dobrotljivi Oče!

Paul Roth

Kaj je lepota?

Ves čas govorimo o lepoti, o tej »orjaški podobi z izrednim bleskom« (prim. Dan 2,31). Vsak si jo seveda po svoje. Lepa obleka, lepa pričeska, lepa postava, lepi dosežki. Nekaterim pač uspe bolje kot drugim in to tudi zadovoljno pokažejo na socialnih omrežjih. A prav vsak jutraj stoji sam pred ogledalom. Kaj vidiš, ko se pogledaš v ogledalo? Najprej opaziš napake, kajne? Zagotovo je nečesa preveč ali premalo ... A v začetku ni bilo tako: človek se je videl lepega, ker je bil v odnosu z Bogom. Ko pa je pretrgal odnos in začel delati sam, je izgubil zavedanje o lastni lepoti, lepota drugega pa je postala popredmetena: »mikavna za oči in vredna poželenja« (prim. 1 Mz 3,6). Človek ni več vprašal, ampak je iztegnil roko in si vzel sam (prim. 1 Mz 3,6). Sprašuješ se, kaj boš naredil, da boš postal lepši. Mogoče začel z dieto? Uporabil novo kremo za obraz? Šel v fitnes? Kakšno podobo boš potem videl v ogledalu jutri, kakšno čez 10 let?

Ali opaziš? Ne glede na to, kako se trudiš, nikoli ni dovolj. Prav to je bilo posredno sporočilo kače, ko je rekla Evi: »V resnici Bog ve, da bi se vama tisti dan, ko bi jedla z njega, odprle oči in bi postala kakor Bog« (1 Mz 3,5). To pomeni: tak, kot si, nisi dovolj. Če hočeš biti lep, moraš biti nekdo drug. Zato si seveda svojo bleščečo podobo. A še vedno ni dovolj. Nikoli ne bo dovolj – ker iščeš nedosegljivo: popolnost. Lep si ali pa nisi, ne moreš biti lep samo napol. A človek sam popolnosti ne more doseči, ker vedno zmanjka. Popolnost je namreč mogoča samo v Bogu.

Da bi bilo še huje, v ozadju slišiš glas, ki ti govori: »Če boš lep, boš ljubljen.« Prav zato neutrudno stremiš k lepoti. Vedno znova jo poskušaš doseči po človeških merilih, in tako sploh ne prepoznaš prevare ... A na neki točki se »brez človeških rok utrga kamen in zadane podobo« (Dan 2,35). Ko te doleti preizkušnja – in teh je v življenju na pretek –, se vse, kar si mislil, da veš o lepoti, sesuje v prah.

Mogoče je zdaj čas, da pustiš razvaline orjaške, zlate, mogoče celo strašljive podobe o sebi. Ni resnična. Namesto tega si dovoli sprejeti novo ime. Prepusti njemu, ki je Bog Oče, da ti pokaže pravo logiko: ti si še ljubljen, zato si lep. Vsak dan te vabi, da bi živel krst zares: kot Božji sin, kot Božja hči. V luči. V dostojanstvu.

Pr. K. Šoln, Ogrnjšče 1/23